

РЕШЕНИЕ

№ 3824

гр. София, 02.08.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав, в публично заседание на 02.05.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **3450** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с §4к, ал.6 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за собствеността и ползването на земеделските земи (ПЗР ЗСПЗЗ).

Образувано е по жалба на С. Г. М. от Г. Н. И. – Столична община, срещу ЗАПОВЕД № РД-15-007/ 20.01.2010г. на областния У. на О. С., с която на основание § 4к, ал. 6 ПЗР ЗСПЗЗ и чл.28б, ал.8 от Правилника за прилагане на ЗСПЗЗ (ППЗСПЗЗ) е одобрен ПЛАН НА НОВООБРАЗУВАНИТЕ ИМОТИ на местност „Ласка”, местност „Бранишки лозя”, местност „Могилата”, местност „Нерезене”, местност „Братковица”, местност „Цигански дол” и местност „Червена река” в землището на с. К. и с. Кътина, район „Н. И.”, Столична община, в ЧАСТТА за имоти с идентификатори: 4496.65, 4496.32, 4496.33, 4496.34, 4495.149, 4495.150, 4495.153 и 4495.159.

Жалбоподателят излага доводи за недействителност на оспорвания административен акт, като постановен при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и в противоречие с материалния закон. Претендира, че по отношение на имот с идентификатор 4496.65 административният орган неправилно е приел, че жалбоподателят е анкетиран за друга местност, вместо за процесната местност „Ласка”, в която попада имотът. По отношение на имоти с идентификатори: 4496.32, 4496.33, 4496.34, 4495.149, 4495.150, 4495.153 и 4495.159, счита, че неправилно административният орган е отказал да ги впише в регистъра към ПНИ на името на наследниците на М Н М. Счита, че с представените в административното производство писмени доказателства - Нотариален акт № 160/

14.09.1928г., Решение № 18000/ 13.11.1998г. на Поземлена комисия – община Н. И. (ПК - Н. И.) и Възражение рег. № 9400-332/ 10.03.2009г. административният орган е можел и е бил длъжен да направи извод, че тези имоти са собственост на наследниците на М Н М. Моли съда да отмени Заповед № РД-15-007/ 20.01.2010г., в оспорваната ѝ част, и да върне преписката на областния У. със задължителни указания за вписване на процесните имоти в регистъра към ПНИ на наследниците на М Н М. Претендира да му бъдат възстановени направените разноски по водене на делото. Представя списък на разноските.

Ответникът – О. У. на О. С., оспорва жалбата. Чрез процесуалния си представител – юрк. Б, излага доводи за нейната неоснователност и моли съда да я остави без уважение. Не претендира за разноски.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят С. М. е наследник по закон на М Н М, съгласно прието по делото Удостоверение за наследници № 221/ 15.04.2010г. (л. 105). С Нотариален акт № 160/ 14.09.1928г. (л.85, 86) наследодателят М е придобил в съсобственост с К Н М, Гълъб Н М и П Н М 4/5 идеални неразделни части от общо 37 имота.

С Решение № 18000/ 13.11.1998г. на ПК - Н. И. (л.100-104) е признато и възстановено правото на собственост на наследниците на М Н М в съществуващи (възстановими на терена) стари реални граници върху имоти, изчерпателно изброени в т.П, 1-10, сред които: нива с площ от 1020 К.м., намираща се в терен по §4 на К. К., местността „Върхо”; нива с площ от 1500 К.м., намираща се в терен по §4 на К. К., местността „Орниче” и нива с площ от 1070 К.м., намираща се в терен по §4 на К. К., местността „Зад Кръстето”.

На 11.06.2009г. (л. 21-34) комисия, назначена със Заповед на областния У. (л.19, 20), е разгледала постъпилите възражения по помощен план и ПНИ, включително подадените от жалбоподателя с В.

№ 9400-331/ 10.03.2009г. и В. № 9400-332/ 10.03.2009г. (л. 120-124). С Решение по т.77 комисията приема, че за имотите с идентификатори: 4496.32, 4496.33, 4496.34 и 4496.65 са заявени претенции и от други лица.

С процесния административен акт - ЗАПОВЕД № РД-15-007/ 20.01.2010г. на основание §4к ал.6 ПЗР ЗСПЗЗ, чл.28б ал.8 ППЗСПЗЗ и въз основа на Протокол № 3/ 17.12.2010г., след отразяване на уважените възражения е одобрен ПЛАН на новообразуваните имоти в М:1000 за територията на м. “Ласка”, м. „Бранишки лозя”, м. „Могилата”, м. „Нерезене”, м. „Братковица”, м. „Цигански дол” и м. „Червена река” в землището на с. К. и с. Кътина, район „Н. И.”.

За изясняване на делото от фактическа страна по делото е допусната и изслушана съдебнотехническа експертиза (СТЕ). Заключението на вещото лице – И. П., специалист по геодезия, фотограметрия и картография, е оспорено от жалбоподателя във връзка с което е допусната повторна СТЕ. Заключението на вещите лица – И. Б. и И. А., не е оспорено от страните и съдът го кредитира като обективно и компетентно дадено и съответно ще го коментира при формиране на правните изводи.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следото:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Насочена е срещу индивидуален административен акт, който подлежи на съдебен контрол, съгласно изричната разпоредба на §4к, ал.6 ПЗР ЗСПЗЗ. Подадена е в преклузивния срок за оспорване от лице, с правен интерес, по смисъла на чл.147, ал.1 АПК.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Като взе предвид наведените от жалбоподателя оплаквания и извърши проверка на оспорвания административен акт на всички основания за законосъобразност, съдът достигна до следните изводи:

Заповед № РД-15-007/ 20.01.2010г. е издадена от компетентен административен орган и в предписаната от закона форма.

При постановяване на оспорвания акт са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които обаче настоящият решаващ състав намира, че не са съществени по смисъла на чл.1., т.3 АПК и сами по себе си не са основание за отмяна на Заповедта. Съдът споделя разбирането, че нарушението на административнопроизводствените правила е съществено само тогава, когато е повлияло или е могло да повлияе върху крайното решение по същество на административния орган.

Изложените в обстоятелствената част на жалбата и в уточняващите молби доводи очертават границите на спора за прилагането на материалния закон *до вписването в регистъра към плана на новообразуваните имоти* на принадлежността на правото на собственост спрямо имоти с идентификатори: 4496.65, 4496.32, 4496.33, 4496.34, 4495.149, 4495.150, 4495.153 и 4495.159. Данните за собствеността на новообразуваните имоти се записват в регистър на имотите - неразделна част от плана на новообразуваните имоти.

Съгласно приложимата норма на §4к ПЗР ЗСПЗЗ, респективно чл.28 ППЗСПЗЗ, ПНИ се изработва въз основа на Помощен план, който отразява съотношението между имотите, *съществували* преди образуване на ТКЗС и ДЗС, и земите - предоставени на граждани въз основа на актове по §4, чието право на ползване се е трансформирало в право на собственост. Не се твърди по делото и не са ангажирани доказателства, имотите, предмет на т.ІІ от Решение № 18000/ 13.11.1998г. на ПК-Н. И. (включително тези описани в т.3, т.4 и т.9) да са *съществували* преди образуване на ТКЗС и да са имали самостоятелен регулационен статут – т.е. да са имали реални граници, които могат да бъдат установени по реда и при условията на §4к, ал.3 ПЗР ЗСПЗЗ, респективно чл.13а ППЗСПЗЗ, *включително и чрез анкетиране*. От приетия по делото Нотариален акт № 160/ 14.09.1928г. се установява, че М Н М – наследодател на жалбоподателя, е придобил описаните в акта имоти в идеална съсобственост с К Н М, Гълъб Н М и П Н М. Не се твърди от жалбоподателя и не са ангажирани доказателства съсобствеността върху имотите, предмет на Нотариален акт № 160/ 1928г., да е ликвидирана по предвидения в закона ред: чрез правна сделка (продажба, замяна, дарение) или чрез извършване на доброволна или съдебна делба. Предвид на това следва да се приеме, че имотите за които жалбоподателят претендира *да е носител на вещни права*, не са съществували в реални граници преди образуване на ТКЗС, поради което и не може да се установи по безспорен начин с кои имоти от ПНИ са идентични. В този смисъл е и заключението на вещите лица по приетата повторна СТЕ – стр.2, посл. абзац – Посочените данни в Решението на ПК не са достатъчни за да се идентифицират имотите на място.

Извън горното от данните по делото се установява по несъмнен начин наличието на

колизия на собственически права по отношение на претендираните от жалбоподателя имоти с идентификатори: 4496.65, 4496.32, 4496.33, 4496.34, 4495.149, 4495.150, 4495.153 и 4495.159. Безспорно се установява, включително и с неоспореното заключение на повторната СТЕ, че за имоти 4496.65, 4495.149, 4495.150, 4495.153 и 4495.159 претенции са предявени едновременно от жалбоподателя и от наследниците на К Н М. По отношение на тези имоти Н Гонев К – наследник на К М, е направил изрични възражения, отразени в т. 44, т.45 и т.49 от Протокола от 11.06.2009г. Въз основа на тези възражения и представените доказателства за собственост - Нотариален акт № 160/ 14.09.1928г., административният орган е приел, че по отношение на тези имоти е налице спор за собственост.

Видно от вписването в регистъра към ПНИ (л.93) имоти с идентификатори: 4496.32, 4496.33, 4496.34 са записани съответно на: Г., Филданка, Славе, Ж и Латин Ранкови; В С Цръндов и Л Ж Ранков въз основа на Решения на органа по поземлена собственост – общинската служба по земеделие „Н. И.. Следователно за тези имоти също е налице спор за собственост, доколкото се претендират и от жалбоподателя.

Спорът за материално право може да бъде разрешен единствено и само в общия исков процес, не и в настоящото производство или от административния орган. Едва след установяване на принадлежността на правото на собственост със сила на присъдено нещо и при благоприятно за жалбоподателя решение той би имал основание да поиска, в съответствие с §4к, ал.8, т.1 ПЗР ЗСПЗЗ, изменение на влезлия в сила план на новообразуваните имоти.

Предвид изложеното съдът, в решаващия си състав обосновава извод за законосъобразност на ЗАПОВЕД № РД-15-007/ 20.01.2010г. на областния У. на О. С., в оспорената ѝ част и респективно за неоснователност на подадената жалба.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, ВТОРО ОТДЕЛЕНИЕ, 25-и състав

РЕШИИ

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА на С. Г. М. от Г. Н. И. – Столична община, *срещу* ЗАПОВЕД № РД-15-007/ 20.01.2010г. на областния У. на О. С., в ЧАСТТА от плана на новообразуваните имоти в местостта „Ласка”, за имоти с идентификатори: 4496.65, 4496.32, 4496.33, 4496.34, 4495.149, 4495.150, 4495.153 и 4495.159, **като НЕОСНОВАТЕЛНА.**

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на РБългария в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ

Б П

